

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 32166/2023
19.12.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Зорана Хаџића, Марије Терзић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Зоран Стамболић, адвокат из ..., са умешачем на страни тужиоца ББ из села ..., чији је пуномоћник Маја Пантић Поздер адвокат из ..., против туженог ВВ ПР јавног извршитеља из ..., чији је пуномоћник Јелена Крстић, адвокат из ..., са умешачем на страни туженог Компанијом „Дунав осигурање“ а.д.о. (Стари град), ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3838/22 од 06.09.2023. године, у седници одржаној 19.12.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3838/22 од 06.09.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3838/22 од 06.09.2023. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Нишу П 769/2019 од 13.07.2022. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужени да тужиоцу на име причињене материјалне штете исплати 2.184.306,80 динара са законском затезном каматом од подношења тужбе до исплате као и да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом на име трошкова парничног поступка исплати 322.361,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 3838/22 од 06.09.2023. године, одбијене су као неосноване жалбе тужиоца и умешача на страни тужиоца и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Предмет тражене правне заштите је накнада материјалне штете због незаконитог вођења извршног поступка, а нижестепеним пресудама је одлучено одбијањем тужбеног захтева. Врховни суд је оценио да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији, као изузетно дозвољеној, јер образложења одлука нижестепених судова о неоснованости тужбеног захтева, не одступају од постојеће судске праксе и владајућих правних схватања у тумачењу и примени материјалног права - Закона о облигационим односима и Закона о извршењу и обезбеђењу као релевантног за пресуђење ове правне ствари. Тужилац у ревизији не указује, нити доставља одлуке другостепених судова или Врховног суда из којих би произлазио закључак о различитом одлучивању у истој правној ствари и постојању потребе за уједначавањем судске праксе, док утврђено чињенично стање и битна повреда одредба парничног поступка из члана 374 став 2. тачка 12. ЗПП не представљају законом прописан разлог за изјављивање посебне ревизије.

Из изложених разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Чланом 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради материјалне штете поднета је 28.06.2019. године. Вредност предмета спора побијеног дела је 2.184.306,80 динара.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору у коме вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра на дан подношења тужбе, то је Врховни суд оценио да ревизија није дозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**